

Op vogelavontuur in Tjechië

Kees Verweij

Begin juli jl. togen we met z'n vieren naar de zuidwesthoek van Tjechië, een gebied, dat grenst aan het Duitse Bohemerwoud. Voor de val van het communisme, was deze streek militair terrein en

Drieteenspecht

was dus verboden voor het publiek. Dit had in elk geval het grote voordeel, dat het gedurende de afgelopen tijd betrekkelijk rustig en ongeschonden is gebleven. Het gebied bestaat uit een behoorlijk hoog oprijzend heuvelland, rijk getooid met naald- en loofhout. Daartussen liggen grote stukken weiden en graanakkers.

Wij logeerden de eerste week in een gerieflijk huisje met een prachtig uitzicht op het ons omringende heuvellandschap. Het meest nabijgelegen dorpje heette Malsin, een gehucht van ongeveer een paar honderd inwoners.

De eerste verrassing was een Grauwe Klauwier, die vlak voor ons huisje temidden van enkele struiken broedde. In de loop van de week verschenen de eerste jongen, die dapper door het ouderpaar verdedigd werden. Naderhand kwamen wij nog vele Grauwe Klauwieren tegen en dan denk je met enige weemoed terug aan de tijd, dat er in de duinen rond Noordwijk nog verschillende paartjes van deze prachtige opvallende vogel aanwezig waren. Ditzelfde geldt in feite ook voor de Geelgors, die tot voor enkele jaren nog in het Langeveld broedde. Helaas is ook deze vogel geheel uit ons gebied verdwenen. Gelukkig kwam je hem hier op vele plaatsen tegen, waarbij hij zijn melancholieke geluid, te vergelijken met de strofe "Het regent, dat het giet", regelmatig liet horen.

In het nabijgelegen Nationale Park Sumava, dat bekend staat om zijn vele oeroude bomen, werden wij opgeschrikt door een vreemd spechtengeluid. Tot onze grote verrassing zagen wij een Drieteenspecht op een dode, liggende stam zitten. Hij was druk bezig met het verzamelen van insecten voor

zijn jongen, die even verderop op dezelfde stam zaten. Geregeld kwam hij deze jongen voeren. Het meest opvallende van deze specht is, dat hij een duidelijke gele streep over zijn kop heeft. Hoog in het naaldbos zagen we verscheidene Zwarte Mezen. Tegen de oude stammen zaten op verscheidene plaatsen reusachtige Tonderzwammen, afgewisseld door Roodgerande Houtzwammen. Ongeveer 40 km. ten oosten van dit gebied liggen rond het stadje Trebon een aantal grote visvijvers, die reeds in het begin van de 16e eeuw zijn aangelegd. Aan de randen van deze vijvers staan op vele plaatsen prachtige oude Eikenbossen. Het aantal zangvogels was hier overweldigend. Zo waren de Boomklevers niet te tellen. Daartussen zaten verscheidene Kortsnavelboomkruipers. Een andere verrassing was een Middelste Bonte Specht. Wij konden deze specht gelukkig dadelijk herkennen, omdat we nog niet zo lang geleden deze vogel ook in het bos van Huize Vogelenzang hadden gezien, hetgeen voor deze plaats iets zeer uitzonderlijks is. Een mooie waarneming was de Withalsvliegenvanger. Met zijn opvallende witte band in de nek is het niet moeilijk te raden, waaraan deze vogel zijn naam te danken heeft. Een uurtje later werd ons een Kleine Vliegenvanger gepresenteerd, een klein vogeltje, dat een beetje aan een Roodborst doet denken. Alleen zijn rug is veel lichter en bovendien is ook zijn gedrag "onrustiger". Hij vertoonde ook het typische vliegervanger-

Ceský Krumlov

vlucht, snelle uitvallen naar insecten en daarna steeds terugkerend naar zijn oude uitkijkpost. Gedurende onze wandeling langs de visvijvers werden wij regelmatig begeleid door het jodelend gezang van de Wielewaal. Tijdens onze bezoeken aan de omliggende stadjes in de omgeving zoals aan Cesky Krumlov vielen

ons de vele Zwarte Roodstaarten op, die vaak langs de Moldau tussen allerlei oude schuren en gebouwen huisden. Vlak bij Cesky Krumlov brachten we nog een bezoek aan het Nationale Park Blansky Les, dat vermaard is om zijn prachtige kalkminnende flora. De hellingen stonden prachtig in bloei en werden door vele soorten vlinders bezocht als het Dambordje, het Koevinkje e.d. Op een avond zagen we vanuit het huisje allemaal kleine lichtjes dansen. Het bleken enige tientallen Vuurvliegjes te zijn, die rondom het huisje op en neervlogen.

De daaropvolgende week trokken wij in de richting van Praag, waar wij ons intrek namen in een ander huisje in de dorpje Zhaborna Lota. In het dorpje hoorden wij op verschillende daken de Europese Kanarie, afgewisseld door het geluid van vele Putters en Groenlingen. Langs de wegen zagen we een paar keer een Klapekster op het draad zitten. In de aangrenzende korenvelden werden we steeds opgeschrikt door het geluid van de Kwartel, een ijl en snel "kwik-me-dit". Naar ons idee zaten er wel tientallen. De korenvelden waren bovendien

heel fraai en prachtig getooid met diepblauwe Korenbloemen en rode Klaprozen. Daartussen slingerden zich vele oude holle weggetjes, waar we vele soms ook vertrouwde zangvogels zagen als Grasmussen, Vinken enz. 's -Avonds kwamen op de korenvelden verschillende Reeën grazen. Verder waren de avonden vervuld van het indringende geluid van de vele Geelbuik Vuurpadden, die in een naburig meertje lagen. Temidden van dit meertje troffen we ook Dodaarzen aan.

Roofvogels hebben we niet veel gezien. Onze waarnemingen bleven beperkt tot de Buizerd, de Torenvalk en een Grauwe Kiekendief.

Juli is weliswaar niet de meest gunstige maand om vogels waar te nemen, maar niettemin kregen we nog heel wat waar voor ons geld. Afgewisseld met boeiende landschappen, eeuwenoude steden, planten, insecten enz. was dit stukje Europa toch onvergetelijk en beslist voor een volgend bezoek aan te bevelen.

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen dorp leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft

Jan van Genten kom je op een strandwandeling niet zo veel tegen. Het zijn vogels van de open zee. De kust wordt meestal gemeden, tenzij ze iets mankeren. Bijvoorbeeld als ze met stookolie in aanraking zijn geweest. In dat geval is er van de machtige zeiler boven de golven niet veel meer over. Een hoopje ellende op het strand. Het enige dat dan nog goed functioneert is de forse snavel. Ik heb daar eens op een minder leuke wijze kennis gemaakt.

Het is alweer een aantal jaren geleden dat er iemand belde met de mededeling dat er een grote vogel op het strand zat en of ik die maar even wilde ophalen. Het beest was niet in orde en moest naar de mening van de beller naar het asiel. Gewapend met een kartonnen doos toog ik naar het strand. Het beest, omringd door een aantal mensen, was inderdaad met teer besmeurd maar maakte toch een allerm minst zielige indruk. Een ieder die hem te na kwam werd met forse uithalen van de snavel uit de weg gehouden. In zo'n geval moet je je niet laten kennen en met een plotselinge greep had ik het dier te pakken en in de doos gestopt. Tot bewondering van de mensen om mij heen. Echt een professional werd er gemompeld. Een greep in de doos om de deksel er wat beter op te doen werd me echter fataal. De Gent zag een kans met als gevolg een bloedende hand die er niet om loog. Weg was de professionele indruk die ik had gemaakt.

Om Jan van Genten te zien moet je dus niet op

